

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A R.MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (judecător I. Stepanov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Vascan, E. Clim, E. Fistican)

Dosarul nr.2ra-1183/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Burghilea Miroslava împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Burghilea Miroslava împotriva Întreprinderii de Stat „CRIS Registru” privind anularea ordinului nr.692-P din 17 octombrie 2012 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 8000 lei,

a c o n s t a t a t:

La 22 ianuarie 2013 Burghilea Miroslava s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Întreprinderii de Stat ”CRIS Registru” cu privire la anularea Ordinului N692-P din 17 octombrie 2012 privind încetarea Contractului individual de muncă nr.3977 din 06 septembrie 2007, modificat prin Acordul suplimentar N.3977/7 din 20 iunie 2012 și încasarea prejudiciului moral, în sumă de 8 000 lei și cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată, s-a invocat că cu 07 iunie 2007, în baza Contractului Individual de Muncă nr.3977 a fost angajată temporar în calitate de inspector la Întreprinderii de Stat ”CRIS Registru” în perioada concediului pentru îngrijirea copilului angajatei Munteanu Natiela. Ulterior prin acordurile suplimentare din 12 septembrie 2007, 01 aprilie 2008, 25 iulie 2008, 01 iunie 2009, 22 iulie 2010, 01 februarie 2011, 20 iunie 2012, Contractului Individual de Muncă a fost prelungit, pînă la data de 19 iunie 2015, însă la 23 octombrie 2012, i s-a comunicat despre încetarea Contractului Individual de Muncă, începînd cu data de 22 octombrie 2012, pe motiv că angajata Mariana Bulgar, revine înainte de termen, la serviciu, din concediul pentru îngrijirea copilului minor. Considera Burghilea Miroslava că a fost concediată cu încălcarea prevederilor art.83 alin.3 Codul Muncii.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 martie 2013 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Burghilea Miroslava

împotriva Întreprinderii de Stat „CRIS Registru” s-a anulat ordinul Întreprinderii de Stat „CRIS Registru” nr.692-P din 17 octombrie 2012 cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr.3977 din 06 septembrie 2012, modificat prin acordul suplimentar nr.3977/7 din 20 iunie 2012 ca ilegal, s-a încasat din contul Întreprinderii de Stat „CRIS Registru” în beneficiul Miroslovei Burghilea prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar, în mărime de 4290 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „CRIS Registru”, s-a casat hotărîrea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Burghilea Miroslava împotriva Întreprinderii de Stat „CRIS Registru” privind anularea ordinului nr.692-P din 17 octombrie 2012 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 8000 lei s-a respins ca neîntemeiată.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță, nu a verificat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere eronată, concluzionînd că hotărîrea Judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 29 martie 2013 urmează a fi casată.

La 10 februarie 2014, Burghilea Miroslava a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, cu menținerea hotărîrii Judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 23 octombrie 2013.

În motivarea recursului recurentul Burghilea Miroslava a indicat că, decizia instanței de apel, este vădit ilegală a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, și este pasibilă casării. Instanța de apel a calificat greșit prevederile contractului individual de muncă nr.3977 din 06 septembrie 2007, acesta a fost modificat prin multiple acorduri suplimentare, termenul fiind stabilit pînă la 19 iunie 2015. Raporturile de muncă dintre Burghilea Miroslava și Întreprinderea de Stat „CRIS Registru” au continuat din 06 iunie 2007 pînă la 17 octombrie 2012 atîngînd limita de 5 ani. În asemenea condiții urma să aplice prevederile art.54 alin. 2 Codul Muncii. Instanța a neglijat normele prevăzute la art.251 și art. 86 alin. 2) Codul Muncii.

Prin referința depusă la 04 aprilie 2014 Întreprinderea de Stat „CRIS Registru” a invocat că instanța de apel corect a examinat toate argumentele, a apreciat probele, a stabilit circumstanțele faptice a raportului litigios juridic. A indicat că contractul individual de muncă încheiat între Burghilea Miroslava și Întreprinderea de Stat „CRIS Registru” a fost unul temporar fapt care a expres menționat în contract. Instanța de apel corect a aplicat legea materială, întrucît nu a avut loc concedierea Miroslovei Burghilea, dar încetarea contractului individual de muncă în temeiul art.82 lit. f) Codul muncii, deoarece relațiile de muncă au fost pentru o perioadă determinată, care au încetat la 17 octombrie 2012.

Recurentul Burghilea Miroslava a invocat că cu Decizia Curții de Apel a făcut cunoștință la 10 ianuarie 2014, deci s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 10 februarie 2014 este depus în termen.

În conformitate cu art.432 Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) Cod de Procedură Civilă cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Cod de Procedură Civilă. Astfel, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) Cod de Procedură Civilă, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 Cod de Procedură Civilă aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva deciziei pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Astfel din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a apreciat probele din dosar și a aplicat corect normele de drept material și de drept procedural, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia că recursul declarat de Burghilea Miroslava nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Burghilea Miroslava împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

Judecători

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari